

kaj od nje, da bode temu konec! Veliko pa od nje ni pričakovati, ker imajo Lahy zagovornikov celo pri c. kr. gosposkah.

Hrvaško. Sedanji ban Khuen-Hedervary »dela volitve« t. j. volilcem kar zapové po volilnih krajih voliti moža, katerega vlada hoče. Navadno se volilci temu udajo; te dni pa je prišlo več mož iz Mosta v Zagreb prosit, da jim naj drugega moža priporočijo, kajti dr. Schwarz je jud in tega vendarle, odkar vedó, da je jud, ne morejo več voliti. Ali jih bode banova stranka uslišala? Težko, kajti madjarska vlada pa judje so si prav na roko. Ban pa je brž v službi obeh.

Ogersko. Najmanj je sedanji predsednik v ogerskem ministerstvu, baron Banffy, za tako službo sposoben in vendar muči že par let ministre, poslance in ljudstvo s svojim nerodnim vladanjem, ne da ga je moči vreči z ministerskega stola. Od kodi pač to prihaja? Mož ima debelo kožo, potem pa še zna svoji madjarski gospódi dati strahú. Mora jih pač poznati, sicer bi to ne bilo mogoče: bahači so nazadnje radi berači.

Vnanje države.

Rim. Novih kardinalov bode, kakor je podoba, imenovanih čvetero v konsistoriju dné 25. aprila, trije so francoski škofje, eden pa je španjski. Sv. oče Leon XIII. se doslej še za več drugih niso odločili, dasi je njih imenovanje, med njimi je neki tudi nadškof v Zagrebu, sicer že gotovo.

Italija. Večina v državnem zboru v Rimu sicer podpira sedanje ministerstvo, dokler ji obeta, da ne po- viša davkov. Ali kaj to pomaga ministerstvu, ko ima prazne blagajnice! Kar država potrebuje, mora se plačati, to se pa ne more storiti, če ni za to denarja. Kje ga torej naj ministerstvo dobi, če ne sme tirjati višjih davkov?

Francija. Vlada si je sedaj v velikih skrbih za- voljo zveze z Rusi. Odkar je znano, da gre avstrijski cesar v gostje k ruskemu caru, bojijo se v Parizu, da utegne car preklicati svojo besedo, da je Rusija v zvezi s francosko republiko še nadalje, kakor se sodi, da je doslej. Čisto za gotovo še namreč tega ne zna nihče, tudi francosko ministerstvo brž tega nima »črno na belem«. Naravno je torej, da upije francosko minister- stvo ter svetu zatrjuje, da je zveza med rusko in fran- cosko vlado trdna — za vse slučaje, tudi če nastane vojska v jutrovih deželah. No o tem še smemo že imeti svoje dvome.

Anglija. Vlada kraljice Viktorije ima v novem času veliko dela, pa še več skrbij z naselbami v južni Afriki, kajti tamošnje ljudstvo je sito angleških oderuhov in se jih hoče otresti, vlada pa jih brani in poslati misli tje še iz nova vojaštva, če bode treba.

Nemčija. Cesar Viljem pojde dné 21. aprila na Dunaj ter ostane ondi dva dni pri avstrijskem cesarju. Česa pa išče ondi? — Veliki vojvoda šverinski Friderik Franc je umrl, naslednik njegov je sin Friderik, star še le 15 let. — Bismark ne da mirú ter pošilja še vedno v svet novice iz svojih časov, da razdraži koga na cesarskem dvoru; sicer pa dela brž ko ne tako, da svet ne pozabi čisto na-nj.

Rusija. Velike priprave se delajo v Petrogradu za vsprejem avstrijskega cesarja Franca Jožefa dné 25. aprila. Da gre svetli cesar v Petrograd, to ne more biti brez pomena. Ljudje pa si tudi belijo glave in brusijo jezike o tem, ali težko bo, da bi to za-nje veliko uganjko uganili!

Bolgarija. Ako nastane v resnici vojska med Turki in Grki, ostane neki Bolgarija mirna ter ne da Grkom nobene pomoči. Težko človek to verjame, Turki menda tudi ne.

Turčija. Na meji v Tesaliji so se turške in grške čete v tem tednu že večkrat sprijele, toda, čez svoje meje si ne upa še prav nobena armada. Dolgo pa ne more več tako ostati, vojska je brž neizogibljiva. Povelje čez tursko armado je v rokah Ehdem-paše.

Grecija. Grška vlada išče 20 mil. frankov na posodo. Kdo jih ji posodi? Lahko ji ne bode dobiti denarja sedaj, ko je vojska že skorej gotova, pa še nego- tova zmaga!

Afrika. V Masavi, ki je še v rokah Italije, so neki zlato rudo našli. No Italiji bi je bilo že treba, saj jo stane ta dežela že dovolj denarja in krvi. Novica o zlati rudi pa je brž le sad domišljije.

Za poduk in kratek čas.

Črtice s potovanja v Rim.

(Piše Fr. K.)

Ne bodem opisoval na dolgo in široko svojega potovanja v večno mesto Rim, ampak samo to bode objavil »Slov. Gospodar«, ako mu bode ljubo, kar sem si v naglici zabil na potu. Kdor hoče natančen opis romanja brati, naj prebere J. Gomilšakovo knjigo »Potovanje v Rim«, katero je izdala naša dična družba sv. Cirila in Metoda.

S svojim prijateljem sva se na cvetno nedeljo iz Maribora odpeljala dopoldne s koroškimi vlakom. V Ponte- tebo dospévši, nisva ondi dobila okrožnih vozni listov, kakoršnih sem prej to še pismeno zahteval, ampak reklo se nama je, da Pijačence, Milana in Verone nikakor ne moreva izpustiti. Pa naj bo, sva slednjic rekla, če bode časa, se peljeva tje okoli, če ne, pa jo mahneva po naj- krajši poti domov.

Kakih deset minut pred sedmo uro zvečer sva nato v Pontebti zasedla laški brzovlak. Iz Pontebe do Gemone vozi po jako romantičnem kraju. Vlak se mora skriti v 41 prerovih ali tunelih; sploh se govori, da je ta železna proga sila draga, 1 kilometer je stal milijon lir. Okoli 11. ure pred polnočjo smo se pripeljali v Mestre pri Benetkah, v ponedeljek ob 2. uri zjutraj pa smo že bili v Bolonji. Tri četrt ure je bilo treba, da se je sestavil vlak, ki vozi čez precej visoke Apenine v Florenco.

Florenca, res roža laških mest! Semkaj sva s pri- jateljem zdrava došla v ponedeljek zjutraj ob 6. uri. Kaj Vam naj pišem o Florenci, ki šteje okoli 180tisoč prebivalcev? Dobro, da imam pri rokah ravno malo papirja in sploh malo časa. S prijateljem sva maševala v prestolni cerkvi, ki se mora šteti med najlepše na Laškem. Dandanes bi taka cerkev stala nad 50 milijonov, Bog ve, če bi se našel mojster zanjo?

Po sv. maši sva še nekoliko ostala v cerkvi. Pri stranskem oltarju proti jugu je bilo prvo sv. obhajilo za šest dečkov in devet deklet, ki so bila belo oblečena in ovenčana ter v pajčelan zavita. Kanonik, ki jih je obhajal, je pred sv. obhajilom bil govoril dobro četrt ure o milostih tega najsv. zakramenta. Na oltarju je gorelo uad 60 sveč. Vse preveč za tako malo otrok! Ne, nikdar! Prvo sv. obhajilo bodi slovesno, kolikor le mogoče, sad pri večini gotovo ne izostane!

Nato sva si natančneje ogledala še to cerkev, šla na njen krasni 82 m visok zvonik, da sva nekoliko imela ogled po mestu, potem pa sva se peljala po mestu. Vi- dela sva Pitti ali kraljevo palačo, ljudski vrt, »Porta santa« ali mirodvor na hribčku na južni strani. Po- poldne sva si pa še kolikor mogoče natanko ogledala galerijo ali zbirko slik v Pitti-palači in občinski hiši,

ki imata zvezo med seboj na »Ponte vecchio« ali starem mostu.

Okoli ob 2. uri popoldne je začelo bliskati in grmeti in je bila precejšna nevihta blizu eno uro. Toda ne mislite, dragi rojaki, da je leto v Florenci zdaj že tako razvito, kakor pri Vas ob sv. Jakobu, ampak niti za par dnij niste zadi. Ko sva si s prijateljem ogledala občinsko galerijo, ogledala sva si tudi ves »rotovž«, in ravno je bila občinska seja. Nisva bila pri njej 10 minut, in že je bilo rešenih šest točk, kakor se to ondi rado godi, kjer ni prave nasprotne stranke. To samo o Florenci!

V torek zjutraj ob 6. uri sva se odpeljala iz Florence v Rim. Vozila sva se z brzovlakom skozi Arezzo, Chiussi in Orte. Ti kraji so hriboviti, toda bregi z redkimi oljkami so prav dolgočasni, ne vem, ali je samo v tem času tako. Velikih zelenih gozdov ni nikjer, kakor jih imamo na Štajarskem, posebno na Pohorju. Mesta, mimo katerih sva se vozila, so večinoma utrjena na hribih, izgledajo pa od daleč ubožno. Sploh pa so povsod skoro edino cerkve silo znamenite, dasi precej zapuščene. Tudi jezero Trazimensko je dolgočasno.

Pred Baschi sva pozdravila okoli 11. ure opoldne Tiberu in goreče sva želele kmalu videti Rim. Pet minut pred 1. uro popoldne sva došla v večno mesto. Ker pa sva namenjena v Neapolj, zato pozdravljam vse prijatelje in želim veselo alelujo!

Starodavna pripovedka o drevesu sv. križa.

(Poslovenil O. H. Šalamun.)

(Konec.)

Ko je kralj Salamon stavil Najvišjemu tempelj ali hišo božjo, bilo je na gori Libanon posekanih brez števila dreves, in pri tej priliki je bilo tudi posekano od Seta vsajeno drevo. Ker pa ni bilo za nobeno rabo, kakor se je pozneje pokazalo, bilo je v tempeljnu na stran postavljeno za sedež; toda Sibila se je branila nanj sesti, prerokujoča, kdo da bode enkrat na tem drevesu umrl. Zato dá Salamon deblo s 30 srebrnimi križi obdati in postaviti proti vzhodu, kjer je ostalo do dobe Kristusovega trpljenja.

Spet po drugih je bilo to drevo za brv čez potok Cedron. K tej brvi pride tudi kraljica Sabe, katero Jož. Flavij po Hérodotu imenuje »Nikaule«, toda ona brani se čez njo iti, imajoča predčutje, da bode na tem drevesu nekdo, kateri bode celó Salamona prekosil na modrosti in duhovni moči usmrten, in od te smrti bode prišla poguba judovskemu kraljestvu in mestu Jeruzalemu.

Zato dá Salamon to brv odstraniti in v globočino zemlje blizu ribnika Betzaida pokopati. Toda v Kristusovem času je angelj na božje povelje ganil drevo, katero je na dno ribnika skrito ležalo, in z njim vodo burkal tako, da so po njem vsakojaki bolniki zdravja dosegli. Še le pri začetku Kristusovega trpljenja se pokáže na površini in Judje, to videči, ga vzamejo ter Kristusa nanj pribijejo. (To zgodovino je povelečal Angiolo Gaddi v koru cerkve San Croce s svojim čopičem).

Nasprotno še se bojda kaže v cerkvi sv. križa v Jeruzalemu na poti proti sv. Janžu luknja, kjer je bila posekana palma ali smreka za Kristusov križ.

Po nekem sporočilu je bil jud Simon, kateri je v poznejšem času — vsled sporočila od očeta na sina — še vedel za pravi kraj trpljenja, kjer je bil sv. križ zakopan, ter je pomagal ga najti. Nato pa je ganjen po čudovitem ozdravljenju postal kristjan, sprejemši ime Ciriakus, ter je pozneje veliko dobrega storil.

V poznejših časih je bil sv. križ opetovano iz rok nevernikov nazaj pridobljen, ter ima lastnost, da kolikor kosčekov se mu odvzame, pa se zguba hitro k prvotni

obliki poravna, v znamenje neminljivega življenja, katero nam je to drevo prineslo.

Smešnica. Mati: »France, nikdar ne smeš po očetovem denarju hrepeneti!« — France: »O mati jaz nisem in ne bodem nikoli.« — Mati: »Prav imaš, kajti to bi bil greh.« — France: »Saj vem, da je velik greh, ker so mi zadnjič rekli pri sv. spovedi, da ne smem več očetu denarja krasti, sicer bom pogubljen.«

Razne stvari.

Domače. (Sv. obredi). V velikem tednu se vrše sveti obredi v stolni cerkvi v Mariboru o navadnih urah in je letos, kakor se opaža, veliko več ljudij pri njih navzočih, kakor prejšnja leta. Večer veliki petek je zadnja postna pridiga ob petih ter jo imajo milost. knezoškof sami. — Na veliko noč podelijo mil. knezoškof po poznem sv. opravilu sv. papežev blagoslov s popolnimi odpustki.

(Mestne volitve). Koncem tega meseca vršijo se v Celju volitve v mestni zastop. Čas bi pa menda bil, da bi se jih tudi slovenski volilci vdeležili.

(C. kr. pošta) odprla se je iz nova v Jurkloštru ter ima zvezo s pošto na Laskem. Ondi je tudi nabirnalnica c. kr. poštne hranilnice.

(Umrli) je v Celju g. Janko Lopan, nadučitelj na okoljski šoli in mož vreden vsega spoštovanja. Naj počiva v miru!

(Vreme). Po dolgem smo imeli v torek v Mariboru nekaj dežja z bliskom in grmenjem, pri Slivnici in na vnožju Pohorja pa se je vsipalo že tudi nekaj toče. Bog nas je varuj!

(Poštna zveza s Solčavo) je zelo živahna; po letu bo tudi voz v Lučah turistom na razpolago; brzovozna postaja še ni zagotovljena, a jo gotovo dobimo. Poštni pečat je nemško-slovenski; torej edina Rečica in Šmartno za Dreto ne zmoreta v gornji Savinski dolini tudi slovenskega pečata.

(Cesta). Nekaj mož iz občine Loke se pritožuje čez cesto, ki pelje od Loke do župne cerkve v Framu, izlasti še jim to ni prav, da morajo zaverati s cokljo. No kaka je cesta, ne vemo, ali to velja sploh, za vsako cesto, da se težki voz zavre s cokljo.

(Vislice.) V torek dne 14. aprila so obesili v Celju Pavla Fermeta. Nesrečni človek je storil več umorov pri Trojanah in v vranskem okraju.

(Na Ponikvi) bo velikonočni ponedeljek po večernicah v župnišču otvorilni shod »Kmetijskega bralnega društva«. K obilni udeležbi vabi najljubneje osnovalni odbor.

(Prestavljen) je sevniški rojak g. Adolf Smole iz Brna, kot poveljnik deželne žandarmerije v Ljubljano.

(Potres) so čutili prejšnjo sredo zjutraj okoli 1/23. ure v gornji Savinski dolini.

(Nove klopi) za župno cerkev v Nazarjah je v romanskem slogu izdelal g. Fr. Filač iz Šmartina pri Slov. Gradu; delo splošno dopada. Ker je slavna mozirska posojilnica tudi letos za cerkvene klopi darovala znatno svoto 100 kron, se za veliki dar najsrčneje zahvaljuje hvaležno cerkveno predstojništvo.

(Na Ljubnem) v Savinski dolini pričel je nekdo popravljati »marele«; kedar mu teh primanjkuje, prime tudi za pero ter je zabada v sicer mirne tržane. Ti imajo pač tam domovinsko pravico, katere »marelar« nima! Ako bode Badeni v zadregi za »kultusšefa«, bi menda »marelar« sprejel ta posel, ker družega posla že nekaj časa sem nima, kakor Bogu čas krasti ter